

1 Ιουλίου 2021

Ἡ δασκάλα μου ἡ μαμή μου (Γρηγόριος ὁ Ἀρχιπελαγίτης Ἡγούμενος τῆς Ἱεραῆς Μονῆς Δοχειαρίου)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Αὐτὴ ἡ γιαγιά μὲ ἐδίδαξε μὲ τὴν ζωὴ της καὶ τὸν λόγο της τὸ πατρῶον σέβας. «Ἡ νηστεία εἶναι, παιδί μου, ἡ βᾶσις κάθε σωματικῆς ἀσκήσεως». Ὅλες τὶς Σαρακοστὲς ἄλαδο ἡ γιαγιά καὶ ὀλόκληρο τὸ σπίτι. Μὲ ἔμαθε νὰ ἀνάβω τὸ καντήλι, νὰ θυμιάζω, νὰ ἀνάπτω κερὶ μπροστὰ στὰ εἰκόνισματα καὶ νὰ προσεύχωμαι στὸν ὄρθρο καὶ στὸ δεῖλι. Μοῦ ὑπέδειξε τὶς μετάνοιες σὰν προσευχὴ πού τὴν δέχεται ὁ Θεός. Μὲ δίδαξε ὅτι ἂν τρεῖς Κυριακὲς δὲν ἀκούσουμε τὸν ἐξάψαλμο, σταματᾶμε νὰ εἴμαστε χριστιανοί. «Σήκω, παιδί μου, ὁ παπὰς πέρασε, ἀνέβηκε στὴν Παναγία· μὴ ξεχνᾶς ὅτι καὶ τὴν προηγούμενη Κυριακὴ τὸν χάσαμε τὸν ἐξάψαλμο.» Μὲ ἔμαθε νὰ τὸν ἀκούω ὄρθιος καὶ σεβίζων, ὑποκλινόμενος. Τὴν ὥρα πὺ διαβαζότανε τὸ Εὐαγγέλιο ἔβαζε κερὶ στὸ μανάλι, γιατί πίστευε ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ἡ διαθήκη πὺ ἄφησε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο, καὶ στὴν σύνταξη καὶ ἀνάγνωση τῶν διαθηκῶν, πὺ γινότανε πάντοτε τὸ ἐσπέρας, ὅλοι βαστοῦσαν κερὶ, γιὰ νὰ βλέπη ὁ συντάκτης. Μὲ ἔμαθε πῶς τὸ «Δόξα Πατρί» εἶναι ἡ μεγαλύτερη δοξολογία καὶ ἱστάμενος ὄρθιος νὰ σταυροσημιοῦμαι. Μὲ ἔμαθε τὴν Μεγάλη Σαρακοστή, εἰσερχόμενος στὸν ναό, νὰ κάνω τρεῖς μετάνοιες, γιὰ τὸν

προηγιασμένο Ἄρτο πού βρίσκεται στήν ἁγία Τράπεζα.

Μοῦ ὑπέδειξε, περνώντας μπροστά ἀπό κάθε ἐκκλησία, νά σταυροσημειοῦμαι καί νά ἐπικαλοῦμαι τόν Ἅγιο τῆς ἐκκλησιᾶς. Ὅπου καί νά βρίσκωμαι, τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων νά τήν τιμῶ ὅπως τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα. Μοῦ διηγήθηκε ὅτι πολλοί εὐλαβεῖς ἄνθρωποι εἶδαν τὰ ξημερώματα τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τὸ ἄκτιστον φῶς. Μοῦ ὑπέδειξε τήν Κυριακή νά μὴ γονατίζω, γιατί οἱ ἅγιοι Κολλυβάδες τοὺς δίδαξαν ὅτι ἡ Κυριακή εἶναι Πάσχα. Μὲ ἔμαθε τὸ πρόσφορο τὸ καλοζυμωμένο νά τὸ προσφέρω στήν ἐκκλησία ὄχι μὲ γυμνά τὰ χέρια, ἀλλὰ σὲ ἄσπρη καθαρὴ πετσέτα. Μὲ ἔμαθε ὅταν φτιάχνω τὰ κόλλυβα, νά ἔχω κερὶ καὶ λιβάνι. Μοῦ ὑπέδειξε στὸ Ἱερὸ πού διακονῶ, ποτὲ τὰ ἐνδύματά μου νά μὴν ἀγγίξουνε τήν ἁγία Τράπεζα, γιατί -ὅπως ἔλεγε- εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ.

Κι ἔτσι δώνω συχώριο σὲ ὅλους τοὺς παπποῦδες καὶ τὶς γιαγιάδες πού μοῦ εἶπαν: «Πρόσεχε τοὺς μορφωμένους. Ἀπὸ αὐτοὺς θὰ χαλάσῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμο». «Τὰ ὑπέρμετρα τῶν δαιμόνων εἰσὶν» ἔλεγε ὁ ὄσιος Ἀμφιλόχιος ὁ Πάτριος. Ὁδήγησε τὸν τὸν ἄλλον στήν στράτα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Θεὸς θὰ τὸν κατευθύνῃ καὶ θὰ τὸν διδάξῃ. Ὅχι μεγαλοστομίες. Ἐμεῖς μένουμε σὲ αὐτὰ πού διδαχθήκαμε ἀπὸ τοὺς προγόνους μας, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι οἱ ἀκολουθίες, τὸ κερὶ καὶ τὸ λιβάνι καὶ τὸ καντήλι πού ἀνάβει μπροστὰ στὰ ἅγια εἰκονίσματα. Καὶ πιὸ πέρα δὲν πηγαίνω. Ἄν θέλῃ, ἄς μὲ πάῃ ὁ Θεός.

Κύριε, βοήθα. Θόλωσαν τὰ νερὰ καὶ δὲν βλέπουμε τήν ὁμορφιὰ τοῦ βυθοῦ τῆς θάλασσας. Κύριε, συγκράτησε τοὺς μεγαλοδιανοούμενους. Φρενάρισε τὸ κακὸ πού μᾶς βρίσκει τὰ τελευταῖα χρόνια. Καὶ ἐμεῖς, λάτρες σου ἀμετάθετοι καὶ ἀμετακίνητοι.

Πηγή: agiazoni.gr